

Előfizetési díj:
Egészévre 4 ft., Félévre 2 ft., Negyedévre 1 ft.
Hirdetmények:
3 hasábos petitsor egyszer 9 kr., többszöri hirdetésnél 7 kr., Bélyegdíj 30 kr.
Nyilttér petitsora 12 kr.

ZALAMEGYE

A lap
szellemi és anyagi részét illető közlemények a szerkesztőséghez küldendők.
Bérmertelen leveleket csak ismert kezektől fogadunk el.
Kéziratokat nem küldünk vissza.

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A Zalamegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik minden vasárnap.

A szombathelyi megyés püspök felszentelési és beiktatási ünnepéje.

Az ős Sabaria ünnepi díszet ölt, háromszínű zászlókat lenget a tavaszi lágy szellő, az ablakból drága draperiák csüngnek alá, az üzletek nemzeti színű szövetek- és szőnyegekkel izlésesen vannak dekorálva, a köztereken s az utcákon méhként zsong a nép, arcán a boldogság és öröm sugárzik.

Nem csuda! Hisz lélekemelő ünnepet ül az ős város! A százados püspöki palota most fogadja be az új egyháznagyot, a keresztényi erényekben oly gazdag férfiut, **Hidas Kornél** ömeltóságát.

Az egyházmegye székvárosának örömeiben osztozik Zalamegyének a szombathelyi egyházmegyéhez tartozó lakossága.

Mienk is ez ünnep, kik benne a kegyes főpapot, a tudományok fenkelt szellemű bajnokát, árván volt egyházmegyénk új vezérét üdvözöljük. A zalai halmok is viszhangzanak a lelkesedéstől, mely az egyházmegye gyűpontjában a hívők ezreinek keblét hevíti!

Ép ez okból hirlapirói kötelemünket teljesítjük, midőn ezen megyénk egyes járásainak lakosságát oly közelről érdeklő ünnepély lefolyását lapunk teréhez mérten szűk keretben adjuk.

Április 30-án d. e. 11 órakor Szombathelyről külön vonaton ment Kis-Czellbe a megyés püspök fogadására Széll Ignác alispán vezetése alatt a több főpap- és megyebizottsági tagból állott küldöttség, melyhez Kis-Czellben még több díszruhás tóru csatlakozott. A küldöttség a perrott egészen eltöltve, feszülten várt a vonatra s dörgő éljen harsant fél, midőn a vonat megérkezve, belőle Hidas Kornél püspök ő méltósága kiszállt.

A küldöttség vezetője rövid, lelkes szavakban üdvözi a főpapot, a ki válaszában köszönetét fejezve ki a szíves fogadtatásért azon ígéretet teszi, hogy főtörökvése lesz a megye jólétének előmozdításán fáradozni, hogy így a megye őszinte ragaszkodását kiérdemelje.

A vonat d. u. 3 órakor rohogott be taracklővések közt a szombathelyi pályaudvarba. — Az egyháznagyot kiszálltakor dörgő éljenek közt fogadták s a megye nagyküldöttsége nevében, mely küldöttségben Vasmege

magnásai és notabilitásai túnyomólag valának képviselve, a küldöttség vezére Radó Kálmán főispán a következő beszéddel üdvözölte:

„Őszinte örömmel ragadom meg az alkalmat, hogy méltóságodat, mint Isten és felséges királyunk kegyelméből megyénk püspökét, Vasmege nevében üdvözöljem.

Örömmel tesszük ezt, örülünk méltóságodat üdvözölhetni, mert tudjuk, hogy méltóságodnak hazai működése, magas műveltsége, jó és nemes szíve és lángszelme garanciát nyújt a jövőre is.

Megyénket méltóságod nem ismeri, legyen szabad tehát röviden elmondani, hogy megyénkben, melynek egyházi fejévé lett, vallásérvölési érzet honol, fiaiban a király iránti hűség, hazaszeretet és istenfőlelem él, ismerik jogukat s nem feledkeznek meg kötelességeikről: korán megtanulták, hogy csak azon állam állhat fenn, melynek tiszta erkölése és vallása van. Őszinte ragaszkodással van és lesz mindig az egyház és annak feje iránt, kit tisztel és szeret.

Es végül legyen szabad mindnyájunknak forró óhaját kifejeznem, mely abban áll, hogy méltóságodat az egyház, megyénk és hazánk javára az Isten sokáig éltesse!

Kitörő éljenzés hangzott el e lelkes beszéd után, melyre ömeltósága röviden így válaszolt:

„Igen megtisztelve érzem magamat e fényes fogadtatás és lelkes üdvözlés által. Megvallom, félelem és aggodás töltötte el keblemet, midőn e megyébe jöve, nem ismervén lakóit és azok érzelmeit; de a főispán ur szavaira igazi öröm éled bennem, mert itt csak jól érezheti magát az ember. A hol az emberekben vallásérvölés érzet, a király iránti hűség, hazaszeretet él, az a nép csak boldog lehet; a hol a gyermekeket arra tanították, hogy féljed az Istent és tiszteld a királyt, az a megye csak áldott lehet. Rajta leszek, hogy a gyermekek tovább is vallásérvölés nevelésben részesüljenek, a király iránti hűség, a törvények tisztelete és a hazaszeretet minden emberbe beoltassék. De mivel a jövő Isten kezében van, kérem fogom, hogy erőt adjon, mikép e megye és város érdekéket csak jót és hasznosat művelhesek és népének boldogságát előmozdíthassam. Az Isten áldja meg mindnyájukat.

Ömeltósága szavait egérvölő éljenzés kíséri s a folytonosan megújuló „éljen“ közt ül díszes, négylovas fogatára s a harangok ünnepies zúgása s a tüzlőtől zenekar zenéje kíséretében vonul be székvárosába. Vasmege gazdag főurai és nemesei, az előkelő papság és a polgárság képezik kíséretét fényes fogatokon.

A szentferenciek templománál felállított díszes diadal-kapunál a város küldöttsége fogadta az egyháznagyot; Grim Károly polgármester tolmácsolta itt a város örömet, hogy a fejedelmi kegy a régtől fogva árván volt püs-

pöki székét oly férfival töltötte be, a ki az egész megye közönségének örömeire és büszkeségére válik.

Az egyháznagy válaszában biztosítja a város közönségét, hogy egész életét a megye és ezen város felvirágzására fogja fordítani, a mely városnak most már lakosa és fia.

A diadal-kapunál számos társulat és egyesület képezett sorfalat, melyek mind zászlósan vonultak ki.

A püspöki palota előtt a tanári kar vezetése mellett a gymnasiumi tanuló ifjúság foglalt állást, kiknek egy része magyar díszruhában volt öltözve.

Bent a palotában a lépesőknel a papság nevében Kopsz János vál. püspök s káptalani helynök fogadta püspök ömeltóságát, kérve őt, hogy viselje szívén a papság érdekeit, kifejezve egyuttal a határtalan tisztelet és szeretetet, mely a papságot új atyjához fűzi.

A főpap válaszában kijelenti, hogy a papság érdekeinek előmozdítása élte legszentebb feladatát képezendi s rajta lesz, hogy a papság szeretetével magát minél inkább érdemessé tegye. Az öröm és lelkesedés — szólt — engem is arra fog lelkesíteni, hogy önöknek igazi atyjuk és szeretett fejük lehessenek.

Rövid pihenő után a hatóságok, egyesületek és testületek tisztelegése vette kezdetét a következő sorrendben: 1. A káptalan. 2. A megyei köztörvényhatóság küldöttsége. 3. A város képviselő testülete. 4. A honvédség. 5. A premontréi kanonok rend, élén Simon Vincze prépostal. 6. A kir. törvényszék. 7. Az ügyészség. 8. Az ügyvédi kamara. 9. A kataszteri igazgatóság. 10. Kir. adófelügyelőség. 11. Az illetékkiszabási hivatal. 12. Adóhivatal. 13. Az állami építészeti hivatal. 14. Kir. postahivatal. 15. Kir. tanfelügyelőség. 16. A polgári és községi iskolai tanítótestület. 17. A kath. tanítótestület. 18. A megyei tanítótestület. 19. A prot. hitközség küldöttsége. 20. A congressusi izraelita hitközség. 21. Az orthodox izr. hitközs. 22. A régészeti egyesület. 23. A tüzlőtő egyesület. 24. Az emberbaráti egyesület. 25. Kisdudóv egyesület. 26. A dalos egyesület. 27. Az iparosképző egyesület. 28. A eszmadia ipartársulat. 29. Varga ipartársulat. 30. A mészáros és koresmárosok társulata. 31. Humanitás izr. betegsegélyző-egylet.

Ömeltósága a tisztelő küldöttségeket leereszkedő nyájassággal fogadta s rokonszenves egyénisége a tisztelgőkre a legkellemebb s a legmegnyerőbb benyomást tette.

Magyarország bíboros főpapja, Dulánszky Nándor pécsi megyés püspök és Németh József eszaki coadjutor és felszentelt püspök kíséretében f. hó 2-án d. u. 3 órakor ért a magy. nyug. vasut rendes személyvonatán Szombathelyre.

A pályaudvaron a megye közönségének fogadó küldöttsége, továbbá Hidas Kornél püspök s a kápta-

„Zalamegye“ tárcája.

Szerető szívek.

— Beszély. —

Inta Tomka Géza.

(Folytatás.)

VI.

Míg Juliska messze járt, sok minden történt azóta a faluban. Volt öröm, újjongás, mikor egyszer csak híre jött: jönnek a katonák. — Az állomáson az nap délután künn volt az egész falu apraja-nagyja. Mindenkinek volt, a kit várt.

Végre megérkezett a vonat, a katonák felbokrétázva, víg dalolás közt szálltak ki s repültek az őket dobogó szívvel váró szeretteik ölére. . . . Majd egy más kocsi ajtaja nyílt meg, s azon érdenjelekkel mellén, egy aranyzsínos ruhás, daliás alak lépett ki. . . . Kíváncsi szemekkel bámulták a gyermekek, dörgölték szemüket az öregek, hogy jobban lássanak, összesugtak a lányok, hogy mintha ez a Bozókí Imre volna.

Csakugyan az volt. Mint tiszt jött vissza Olaszországból, a kinek már régen holt híret beszéltek, a kit talán már régen el is felejtettek sokan. Imrét nem is várták a faluban, hogy megjőjön. A ki még most is dobogó szívvel várta volna, az a szegény leány, tudja isten merre bujdosik! . . .

A katonák megérkezén volt öröm a faluban annyit, hogy akár néhány évre is beteltek volna vele. — Felső faluvégétől — alsó faluvégig víg dana-szó, muzsika-szó hangzott, harsogott házon, kerten, palánkon keresztül. . . . Aztán meg annyit megmondani — megkérdeni valója volt minden igaz szívű — hű leánynak, a messze földről megérkezett kedves szeretőtől. No, de nem is csuda, nem is veszi most senki rossz néven tőlük, mikor oly régen látták egymást, mikor oly sokáig messze estek egymástól.

Nem is jutott az nap egynek is eszébe a faluban, hogy nyugodni is kéne. Még késsó éjfélt után is égett a világ minden házban.

Minden házban öröm, kedv, dalolás. . . . csak a templom mellett van egy kis náddal fedett ház, csak az olyan csendes, az olyan szomorú. Benn a szobában egy kis asztal mellett Imre ül ott, kezével a kis asztalra dölve. Mért épen Imre egymaga oly szomorú, különösen ő, mikor mint tiszt jött meg a csatából? Miért nem megy ő is valahová vigadni, mikor az egész faluban mindenki örül megjövételükön?

Hej! nagy az ő keserősége, nagy az ő bánata! Megtudott mindet. . . . Miért is nem maradtam, veszttem oda inkább a csatában!? Abban a tudatban haltam volna meg, hogy ő hű maradt hozzám. Míg távol voltam, hűlenül elhagyott, megcsalt, másnak adta oda a lelkét!

VII.

A faluból a kastély felé vezető uton egy csinosan öltözött, igéző szépségű fiatal leány haladt, egyenesen a kastély kapuja felé tartva azon az uton, mely az ő paradicsomába, mennyországába vezetett, a fiatal Dombay grófhhoz. . . . Manczi volt ez a szép leány, a fiatal gróf szeretője. Tudja ezt már az egész falu, az egész környék. Van is beszéd, nóta elég róluk. . . . Van mit hallani a szép cigány leánynak eleget magáról. Csak hogy persze tudja ám a szép cigány leány azt is, hogy minden beszéd csak onnan ered, mivel a falusi lányok irigylük tőle a szép fiatal gróftól. Irigylük tőle azt a sok szép ajándékot, csatos cipőt, füllbevalót, karika-gyűrűt, selyem vigánót. . . . Pedig Manczi nem vihettette érte más egyebet ajándéknak — lángoló szerelménél. Ott a kastély-kertben van egy lugas, — hej! sok boldogságot hordozott az már magában, a szép, eszdes nyári éjeken! . . .

Vigan, dalolva szállt Manczi mindig a kastély-kert felé. Es hogy van az, hogy ma olyan szomorú, hogy ma nem víg, nem dalol utközben? . . . A szép cigány leány járásán, mozdulatán is meglátszik, hogy nehéz — fáradt

lehet még a lelke is, tele van az kínzó fájdalommal. . . . Halavány arcáról mintha csak maga a bánat sirt volna le; a máskor oly mély — pokoltüzi fekete szemekben a fény mintha halni készült volna. . . . bágyadtan világot. . . . Szomorú — nagyon szomorú gondolatokba mélyedt. . . .

Mivel bánthattam meg én a fiatal gróft? . . . mivel hogy egy egyszerre megváltozott a szíve irántam! . . . Mikor oly soká, olyan forrón, olyan igazán szeretett! . . . Azokon a szép eszdes esteken hányszor elmondotta, hogy rajtam kívül soha mást szeretni nem fog. A mikor a szegény Fehér Juliskára is rávetette a szemét. . . . könyörögve kért, hogy bocsássam meg neki hibáját. . . . járjak el tovább is hozzá. . . . s most azt izenté édes anyántól, hogy már ne menjek többé hozzá. . . . ő már nem szeret engem! . . . Az nem lehet, az nem igaz, hogy engem elvessen magától, az nem lehet, hogy engem ne szeressen! . . . Megyek angyalom, röpillök hozzád, tudom, te már vársz rá, te nagyon szeretsz engem. . . . csak azok beszélhetnek máskép, a kik irigylük a mi boldogságunkat! . . .

Földvidult, fölragyogott e gondolatra Manczi arca, de hangosan vert, nagyon dobogott a szíve mégis, midőn a kastélykert ajtaján belépett. . . .

. . . Bent a kastélykert lugasában, a puha gyp-pamlagon a fiatal Dombay gróf heverészett, bodor cigarette-füstököt eregetve. . . . A fiatal grófnak nagyon kedves helye volt ez a kis lugas. . . . Szemeit merően egy helyre szegezve, mely gondolatokban látszott elmeredve lenni. Talán azok a boldog esti órák szállnak vissza hozzá, a miket itt a kertben szép szeretőjével, a gyönyörű cigányleánnyal töltött? . . . Nem, azt már ő felejtette, vagy legalább szeretné elfelejteni; jobban szólva: szeretné, ha az is elfeledné őt. . . . Szébb, fényesebb képek szállnak most elébe. . . . Az a szép szőke, ábrándos kékszemű grófleány, kivel Pesten, az ideai farsangi bálokon oly jól mulatott. . . . gazdag hozomány, a mivel

lan tagjai vártak a bíboros főpapra. A küldöttség nevében Széll Ignác alispán lelkes szavakban üdvözölte őt emmentiaját, a ki válaszában megköszönte a szíves fogadtatást.

A diadalkapunál a város nevében Grimm Károly polgármester tolmácsolta a város lakosságának érzelmeit, melyre a bíboros főpap leereszkedő nyájjassággal felelt.

Dacára a szakadó esőnek, mind a pályaudvaron számosan vártak az érkező főpapra, mind a diadalkapunál impozáns számmal volt a közönség képviselve.

A primás és kísérete a püspöki palotába szállt.

Az egyházi ünnepély. Május 3-án 9 órakor d. e. a papság hosszú sorban kar-ingbe öltözve a templomból átvonult a püspöki palotába, hogy a bíbornok primást s a felszentelendő püspököt körmenetileg átkísérjék. A püspökvár utcai kijáratát s a székes-templom bejáratát közötti utat az előtte való napi eső által okozott sár miatt deszkával volt kirakva; a templom előtti tért beláthatlan sokaság tartotta elfoglalva.

A menet bevonulása a templomba a város összes harangjainak zugása közt gyalog történt, elől ment a lelkészkedő papság, azután a dignitariások, végre a kereszt előlívtele mellett a herceg-primás teljes bíbornoki díszben.

Midőn a bíbornok-primás a templom küszöbét átlépte, a növendék papság négyesénekkara az „Eccc sacerdos magnus”-t kezdte el és énekelte mindaddig, míg a papság a szentélyben, a bíbornok primás, a két segédkező püspök és a felszentelendő új püspök a részükre fenntartott emelvényénél helyet foglaltak.

Most kezdetét vette a szent mise, melyet a bíbornok-primás végzett teljes és fényes segédlettel. A püspöki szentelés mise közben volt s meghatározott szertartások között ment végbe. A küldöttségek iránt a rendező bizottság igen szép figyelmet tanúsított, mert olyan helyet tartott fenn részükre, honnét a ritka szép ünnepélyt részletesen láthatták. A szent mise és felszentelés végzetével az új püspök teljes püspöki díszbe öltözve a felszentelésnél segédkező két püspökkel oldalán végig ment a templonon s főpapi áldást adott. Ez áldás befejeztével és Kopsz János t. püspök s káptalani helynök latin nyelven tartott üdvözlő beszéde után kezdetét vette az egyházmegyei papság hódolata, melynek végzetével az új püspök fölemelkedett helyéről s a papsághoz latin nyelven, a hívekhez pedig a szószékéről magyarul remek beszédet mondott.

Ezzel a lélekemelő egyházi ünnepély véget ért s olyan rendben mint bevonuláskor, visszatért az egész menet a püspöki palotába.

A szertartás végzetével fogadta püspök ő méltósága Zala-Egerszeg városának küldöttségét. Dr. Horváth Károly apát plebános önagysága mutatta be a küldöttséget, melynek tagjai valának Arvay István, id. Czinder István, dr. Gráner Mihály és Hollósy József urak s rövid néhány szóban kifejezést adott a tiszteletnek, melyet a város lakói valláskülönbség nélkül érzének ő méltósága iránt; tolmácsolta egyúttal a város kath. híveinek új főpásztorukhoz való önzetlen szeretetét és törhetlen ragaszkodását. Öméltósága a küldöttséget igen szívélyesen fogadta, s rövid válaszában köszönetet mondott biztosítván a küldöttséget, hogy a város érdekét mindenkor szíven fogja hordozni, mit tapasztalni fognak azok, kik bizalommal hozzá fordulnak; kérte egyúttal őket, vigyék meg küldőiknek is üdvözlését. A bíbornok-primás ezalatt Vas megye és Szombathely város küldöttségét fogadta; városunk küldöttsége itt is megjelent, köszönetet mondván az ország bíboros főpapjának, hogy az

aztán olyan szépen tudhatná tisztázni adósságait... mind, mind, olyan szép, olyan érdekes képek voltak ezek... Dombay Béla gróf nősimi készült... nem ugyan azért, mivel talán különös vonzódással, hajlammal viseltetett volna a házaselet örömei iránt; nem mivel talán boldogítani kívánt volna egy nőt koporsója bezártáig; korántsem... ezek mind nagyon mellék élekek voltak, inkább eszközök a legfőbb cél elérésére, hogy neje hozományával magát a végbuktástól — mit könnyelműsége, kicsapongása, pazarlása okozott — megmentse. Ezért szakított a viszonyával is, mely őt a szép Manczival össze kötö; ezért izente meg az édes anyjával — egy pénzecske-kötőt nyomva ismét emek kezébe, hogy ne jöjjön többé hozzá a lánya! Határozott szándéka volt a cigányleánnyal végkép, örökre szakítani... Ne beszéljen rólok többet a világ!... A házassághoz készülő férfinak szép hírnevének kell lenni, hogy jó parthiet csinálhasson... a mit a cigányleány, a sok hír, pletyka, mi rólok szerte kering a vidéken — nagyon lerontana, be-moeskolna... Így az emberek is, a világ is majd csak elhallgat!...

Ezekkel a gondolatokkal foglalkozott a fiatal gróf, midőn a lugasnyíláson keresztül a szép cigányleány előtte megjelent... Megnevezhetlen érzet fogta el lelkét, midőn ily gondolatok között jelent meg előtte az, a kit annyira boldog, lázas édes órák után most gyávan el akart hagyni, a ki szerelmüknek gyümölcsét talán már is a szíve alatt hordozza... a ki az ő szenvedélyeinek áldozata lett, s a ki mégis olyan nagyon, olyan kimondhatatlanul boldog, ha csak eljöhét is hozzá, ha belenézhet azokba a szemekbe, a honnét feléje nem az igaz szerelem édes, melengető fénye, hanem a bűnös vágy, a kéjvadászó szenvedély sugárzik...

Manczi lassú léptekkel közeledett a gróf felé, mintha csak annak, előtte oly édes szavát akarta, szerette volna ismét hallani, a mit oly sokszor elmondott, akárhányszor csak eljött hozzája: „Jer, siess az ölembre, ragyogó csillagom, édes Manczikám!...”

egyházmegye új püspökét kitüntette az által, hogy hívei körébe jött el őt felszentelni. Ő emmentiaja szívélyesen válaszolt, s a küldöttség tagjaival hosszasan társalgott.

* * *

Délután 2 órakor kezdetét vette a díszbéd a püspöki palotában és papnövevényben, mindkét helyen 100 személyre. A püspöki palotában az első felkészült ő méltósága mondotta a pápára, a királyra és a bíbornok-primásra, mint legnagyobb jótétőjére. Erre a bíbornok-primás válaszolt, hangsúlyozván, hogy a mai örömműnnyen ő nem örülhet zavartalanul, mert örül ugyan, hogy kedvelt papja püspök társává lett, de fájlalja azt, hogy e kitűnő pap meggyéjéből eltávozik. A kath. egyház egységénél fogva azonban ezután is övének mondhatja őt, mert ezen egyház érdeke mindenütt ugyanaz. Utána Kopsz János az egyházmegye papságának nevében el-tette az új püspököt. Radó Kálmán Vas megye főispánja utalva a főpapságnak a haza körül szerzett elévülhetlen érdemeire, a bíbornok-primás és püspökre emelte pohárát. Széll Ignác vas megyei alispán e megye papságának a magyarosodás terén kifejtett működéséből indulva ki, gróf Festetics Andor pedig a vallásnak az állam-, társadalom- és családra való jótékony befolyását hangsúlyozva — a püspököt éltették. Öméltósága ez utóbbi felkészültőre adott válaszában azon reményét fejezte ki, hogy a világi intelligencia nagy többsége így gondolkozik. Szóllottak még Könygmayer Károly c. püspök, Köves Antal és Csontos Ferenc kanonokok, s végül Stegmüller Károly közbeesítésben álló ölbői esperes-plebános verszekben, melyekre a bíbornok-primás válaszolt is.

A papnövevényben Puly György kanonok mondta az első felkészültőt a püspökre. Szóllottak továbbá Oláh János szent. lőrinczi, Laskovics Ferenc letenyei plebános és többen mások. Megemlítjük még, hogy itt ebéd közben a papnövendékek zenekara működött.

* * *

Este a város fénytengerben uszott. Egyes középületek meglepő csín-és pazar fényvel eszközölt kivilágítása a szemelőre a legkellemesebb benyomást tette. A fáklyásmenet kilenkor kezdődött. A fáklyákat a város legelőkelőbb polgárai vitték. 400 fáklya fényénél zeneszó mellett jelent meg a püspöki palota előtt a polgárság, követte a nép ezrei által. A város nevében Eredics Ferenc ügyvéd lelkes beszédben mondott köszönetet a bíboros főpapnak, hogy magas megjelenésével a városat szerencséseltette. — Leírhatlan volt a lelkesedés, midőn az ország primása, a püspökök s a többi egyházi dignitari-usok díszes fogatokon a kivilágítás megtekintése végett a várost körülköcsizták.

Két évi üresség után be van töltve az egyházmegye püspöki széke. Olyan férfiu emeltett arra, kit tudomány és papi erények tesznek kitünővé. Egyházmegyéje kath. hívei ezreinek ajkáról hő fohászként száll a magasba e dicső napon:

„Magasztos tisztet rózsahajnalára,
Áraszson dicsfényt az Ég üdvsugára!”

Megyei élet.

A vadászatról szóló 1883. évi XX. t. c. tárgyában a teltetés alispáni hivatal által 6889. sz. a. a szolgabírói hivatalokhoz kibocsátott rendelet:

A „vadászatról” szóló 1883. évi XX. t. c. 3 §-a szerint a törvény 2. §-a alá nem tartozó földbirtokokon és a községek tulajdonát képező területeken, az utóbbiak terjedelmére való tekintet nélkül, a vadászati jogot az azon egy határbeli földbirtokosok a községgel együtt legalább is 6 évi tartamra bérbeadni kötelesek.

A törvény ezen intézkedésének foganatot szerzendő, felhívom szolgabíró urat, hogy haladéktalanul intézked-

A gróf néma, hideg maradt. Kinos csend ült sokáig mindkettőjük ajkán...

— Béla!... szólt meg végre síró, reszkető hangon Manczi, közelebb lépve a grófhöz, hogy annak kezét megragadja, hogy ajkaihoz emelje, hogy tőle bocsánatot kérjen, ha talán valamivel megbántotta.

A gróf félre kapta kezét, hogy a feléje hajló leányt eltaszítsa, s ezzel is csak jobban elidegenítse magától.

— Miért üszes, miért taszítasz el magadtól, sirt, zokogott a szegény leány, — én téged annyira, olyan igazán szeretlek?! Ne üzz, ne taszíts el magadtól... fogadj vissza szerelmedbe... mivel bántottalak meg... miért teszed ezt?... bocsáss meg, ha megbántottalak! — S térdre borult a gyáva ember előtt, úgy sirt, úgy könyörgött. — Ugy-e, nem üszes el magadtól... vissza fogadsz... te olyan jó voltál mindig, Béla!... Te szeretsz engem, mint én téged... nagyon, nagyon! És megint olyan boldogok leszünk, mint voltunk! — S nagy sötét szeméit a gróf arcára szegezve, mélyen nézett annak szemébe, hogy önnét az engesztelődés, a béke könnyét csalja ki, hogy annak egy jó szavát hallja.

— Manczi! — szólt meg végre a gróf is, tetetett, csendes, nyugodt hangon, mintha a bensője is, a szíve is olyan nyugodt lett volna — eredj haza szegény leány, te nagyon beteg vagy, te nem tudod, mit beszélsz. Én téged soha sem szerettelek!... Azt az időt is, mit veled töltöttem, már megbántam, lásd, te nem illesz hozzám... a világ is megszól miattad... Eredj haza, felejt el és legyél boldog!...

Mély sebet hasítottak az édes szavak Manczának úgy is vérző szívében; a szegény leány szava zokogásba fullt... majd ismét erőt nyert.

— Én nem vagyok beteg, én eszemen vagyok, én tudom, mit beszélek!... Akkor nem leszek majd eszemen, akkor nem tudom majd, mit beszélek, ha igazán elüszes magadtól; mert te nélküled én nem élhetek! De te nem üzhetsz el magadtól, te neked nagyon jó szá-

jek, miszerint a hatósága alá tartozó községekben a községek tulajdonát képező területek, nem különben a határbeli földbirtokosok azon területei, melyek a 2. §-ban meghatározott kivétel alá nem esnek, a törvény rendelkezéséhez képest legalább is 6 évi időtartamra bérbeadassanak.

Utassítsa ennél fogva a járásbeli községek képviselő testületeit, hogy azonnal ülést tartson, az árverés feltételeit és a kiküldési árt az 1871. XVIII. t. c. 110. §-a értelmében állapítsák meg, az árverési határidőt tűzzék ki, s mindezt a községben szabályszerű módon hirdessék ki, megjegyezvén, hogy az árverés akként tűzendő ki, hogy az a kihirdetéstől számított legalább is 14 napi határidőre essék.

Az árverés szabályszerű megtartása után a megkö-tött szerződések az 1883. évi XX. t. c. 3. §-a értelmében hozzám folyó évi július hó 1-ig jóváhagyás végett felterjesztendőek lesznek.

Különösen utasítom tehát szolgabíró urat, hogy akként intézkedjék, hogy a szóban levő szerződések hozzá a községek által kellő időben minden hiány nélkül beküldessenek s ezen szerződések azután az egész járás területéről összegyűjtve, szabályszerű jegyzék kíséretében egyszerre leszenek hozzám felterjesztendőek.

Végül pedig, miután fennforoghat az az eset, hogy némely községben a vadászati jog már az 1883. XX. t. c. életbeléptét megelőzőleg hosszabb vagy rövidebb időre bérbe adatott, az ily bérletek iránt a fentidézett törvény rendelkezéséhez képest szükséges intézkedés tekintetéből utasítom szolgabíró urat, hogy az ily községek szerző-déseit is külön jegyzékbe foglalva, hozzám megvizsgálás végett a fent kitűzött határidőig terjessze fel.

Jelen rendeletet pontos és szigorú végrehajtására szolgabíró urat ismételve is figyelmeztetem.

Zala-Egerszeg, 1883. április 30-án.

Svatisits Benó
alispán.

Turnischa, 1883. április 24.

Tekintetes szerkesztő ur!*)

Ha mindenki úgy tudná Barbarics István urnak természetét, mint Turnischa mezőváros, akkor feleslegesnek tartanók azon hírre reflectálni, mely tek. szerkesztő urnak b. lapjában „Közégségi előjárók gazdálkodása” cím alatt megjelent. Mert Barbarics István — szolgálati állományon kívül levő körjegyző, községbíró, kataszteri segédbiztos stb. — urnak alaptalan vádakban kitörmi szokott cholericus kedvteléseit nálunk a közéjségi örtől kezdve a — kisbíróig mindenki sajnálkozó mosolylyal szokta fogadni.

Azonban becses lapjának t. olvasói a körülményeket nem tudhatják; ennél fogva az említett hírre röviden válaszoljuk, hogy az ott elősoroltak csakis Barbarics ur biráskodásának idejére nézve igazak. Mert a ki-vozatban mellékelt 204 879. sz. megyei alispáni végzés szerint B. urnak számadásai oly szabályellenesen vezetettek, hogy azokat a megyei számvevőségnek kellett a helyszínén újra összeállítani; mikor is kiderült, hogy számadó kurta két év után csak 2360 frt 66 krral maradt a községnek adósa, melynek megtérítését B. ur maig sem tartotta méltóságos haragjával megegyeztethetőnek, noha ez összegből csupán 1945 frt 37 kr. tiszta pénztári maradvány volt!

Ily nagyszerű visszatérítetlen maradvánnyal a mostani előjáróság persze, hogy nem dicsekedhetik;

*) A hivatolt alispáni végzés másolatban szintén beküldött, valamint a turnischai képviselő testületnek f. évi április hó 15-én az említett hír rectificálása érdekében tartott gyűléséről felvett jegyzőkönyv. aláírva a bíró, jegyző és 18 képviselő által, mely iratoknak nyilvánosságra hozatalát nem tartottuk szükségesnek. Bár a hír közlésekor kételyünket fejeztük ki az iránt, hogy ilyesmi történhetik, lelkünkben örülünk, hogy a beküldött cefolat szerint a dolog nem való, sőt az egész ügy odiuma ép azon férfiú fejére van zúdítva, ki egy község előjáróságát alapos ok nélkül megtá-madni nem átalotta. Ilyképp nagyon is jó volt hosszú közleményét, melyben más hivatalos személy is meg volt támadva, nyilvános-ságra nem hozni. Szerk.

ved van, Béla... te nagyon szereted Manczidat. Te az enyém vagy! Más az én szívemről téged le nem téphet, másnak te hozzád nincs köze! Te örökre az enyém maradsz! Hazugság nem lehet a te szavad... miért hitgettél, miért csábítottál el hát akkor, hogy ha igazán nem szeretted?!...

A grófot megzavarni látszottak e szavak, a cigány leány e nem várt, bátor, követelő föllépése... arcvo-násáról mindinkább jobban és jobban lehetett olvasni benső, nagy küzdelmet, föltámadt, vádoló lelkiismeretével; a máskor csinos arc most mindinkább torzulni kezdett. Végre is lelkiismerete legyőzötte, hallgatott. A gróf sötéten nézett a feléje esengő lány arcára...

— Nincs semmi közünk egymással... Megfizet-telek!... Az édes anyádtól úgy vettelek!... Soha sem szerettelek!...

Iszonyu szavak voltak ezek... Így dálni föl egy leány boldogságát, így tépni szét álma! Ilyen piszkos szavakkal mondani búcsút, utolsó „Isten hozzadot” annak, a ki őt lelke mélyéből, igazán szerette. Villámként érték e szavak Manczit... több fájdalmat nem bírt el a szíve, a fájdalom kitört, de szólani nem tudott. Elborult, elsötétedett előtte minden, oda kapott „hol székelt az agy”, felsikoltott... a földre rogyott, s félholtan terült el a földön a gróf lábai előtt. — Nem tudott magáról semmit, de folyton fülebe csengtek ez iszonyú szavak: „Megfizettek!...” „Az édes anyádtól úgy vettelek!...” „Soha sem szerettelek!...” „A mi őt végkép megtörte, az a legborzasztóbb szó volt: „Az édes anyádtól úgy vettelek!...”

Sokáig fektült így a földön a letört, aztán eldobott, de még mindig szép, ifju virág. Végre, eszméletlenségéből magához térve, felemelkedett... sötét szeméi villámokat szórtak; ajkai beszút lihegtek, egész arca lángba borulva, rettenetes gondolat járhatott agyában; azután ment, szaladt, rohant, vissza se nézett... egyenesen a falunak tartott... a templom felé, annak a kis nádfedeles háznak, a hol Bozókai Imre lakott... (Folyt. köv.)

de a község nem is óhajt többé ily élvezetben részesülni. — Inkább köszönettel tartozik a tekintetes alispán urnak erélyes intézkedéseért, s tárt kebelével és erszényével vár B. ur ügyének végleges lebonyolítására.

Zavaros tehát a víz, de a farkas felülről zavarta meg, hogy az alantabb álló bárányokat megehesse!

Mi azonban farkas urnak mohó étvágya dacára a megevédeéstől nem félünk, mert kellő számadásokkal és költségtérvekkel kirakott gyapjunkba könnyen bele törhetik a foga.

Vége azt tanácsoljuk B. urnak, hogy alaptalan vádak helyett parkodjék mint volt bíró, erkölcsi és anyagi tartozásait kielégíteni, s ez által visszaszerezni a község bizalmát, melyet többféle hivataloskodása alatt egyszer sem volt szerencsés megőrizhetni.

Markovics István
város bíró,
Némethy Ferencz
közigazgató.

A Zalamegyei

GAZDASÁGI EGYESÜLET

hivatalos értesítője.

8. 105—1883.

A Zalamegyei gazdasági egyesület igazgató választmányának véleménye

Bogyay Máté ur a „Keszthelyi vidéki gazdakör” helyettes elnöke által az egyesület alapszabályai 43. §-a akkép leendő megváltoztatására végett az 1883-ik évi április hó 8-án tartott közgyűlésre előterjesztett indítványra, „*hogy a kör kebeléhez tartozó évi fizetéses tagok járulékaik kivétel, az alapító-tagok alapítványai után járó kamatok — úgy a rendes évi tagsági díjainak fele részét engedjék a kör rendelkezésére.*”

Az alapszabályok 43-ik §-a csak az évdíjas tagok rendes tagsági díjait $\frac{1}{3}$ részéről intézkedik akkép, hogy a vidéki gazda-körök szabad rendelkezésére átengedjenek, az alapító tőkékről s ezek kamatairól a körök alakítása tekintetéből semmiféle intézkedést nem tartalmaz: az indítványnak azon része tehát, hogy a kör kebeléhez tartozó tagok alapító tőkéi után járó kamatok akár egészben, mint az indítványban van, — akár mint a Keszthelyi vidéki gazda-körnek az indítvány alapján szolgált 1883. évi március 17-ki közgyűlése jegyzőkönyvében foglaltatik, csak fele részben a kör rendelkezésére átengedjenek *oly új alapszabály alkotását célozza, mely a 43-ik §-t lényegében megváltoztatja.*

Az igazgató választmány ezen indítványt el nem fogadhatónak véleményezi; mert az az egyesület, egységét megdönteni s felosztani annyi részre, a hány vidéki kör alakul;

s mert beleütközik az egyesület alapszabályainak alapelveibe;

de szükségtelen is — és célszerűtlen lenne; végre, mert az egyesület további fennállását lehetlenné tenné.

Ugyanis: tekintve, hogy az alapszabály az egyesületnek minden időben, minden intézkedéseiben megtartandó kötelező szabály gyanánt szolgál, az indítvány elfogadásával az egyesület az alapító tőkék jövedelmei fele részét felett intézkedhetési jogát jövőre elvesztené s azt a vidéki körök nyernék meg, ekkép az *alapító tőkék jövedelmei az egyesület — és a vidéki körök között két egyenlő részre tévelyeg és jogilag felosztani fogvának*, holott az alapszabályok 49-ik §-a határozottan kimondja, hogy míg az egyesület az alapszabályokban foglalt alapelvek szerint működik, az egyesület *vagyona feloszthatatlan.*

De az indítvány az alapszabályokban foglalt alapelvekre is ütközik, tehát el nem fogadható:

mert az alapszabályok 1 §-a szerint az egyesület működése egész Zalamegye területére terjed, az alapító tőkék az egész megye területére működő egyesület fennállhatóságának biztosítására, nem pedig egyes vidék részére adományozták, már pedig az alapító tőkék jövedelmeinek bármely részben a körök részére alapszabályilag átengedése a jövő időben lehetlenné tenné, *hogy az átengedett rész a megyének más területén eszközölhető működése céljaira is fordíthatassék;* —

mert továbbá a 2-ik § szerint a vidéki körök az egyesület működése hatályosabb eszközölhetése végett alakíthatnak, mint ilyenek a 15 § f) pontja szerint az egyesület közegei, — nem pedig az egyesülettől külön vált testület — vagy egylet gyanánt tekintendők, ennél fogva a 41. § értelmében eljárásaikban az egyesülettől csak anyagi támogatást igényelhetnek — *de nem az egyesület alapanyagára vagy alapanyagára jövedelmeinek tévelyeg és jogilag megosztását követelhetik.*

Szüksége sem főg fenn, hogy a körök működése céljából azok anyagi segítése végett az alapító tőkék jövedelmei ily megosztása, vagy a rendes tagok évi díjai $\frac{1}{3}$ része helyett fele részének átengedése alapszabályilag elhatározassék, hogy tehát az alapszabályok 43. § megváltoztassék, mert a vidéki körök a 41. § értelmében az egyesülettől anyagi támogatást igényelhetvén, a mennyiben a köröknek esetről esetre az egyesület közgyűlése elé terjesztendő munka és költség tervezete a pénzügyi szükségletet foglalja, azt az egyesület ereje és tehetsége szerint bizonygára mindenkor készséggel meg fogja szavazni: — míg ellenben

az indítványnak alapszabályul elfogadása esetében az alapító tőkék jövedelmeinek s a rendes tagsági díjaknak fele része az egyesület rendelkezése alól tényleg és jogilag elvonatván, oly kör rendelkezése alá is juthatna, mely kevésbé tevékeny lévén, azt fel nem használná s eredmény nélkül kezelné, ily alapszabály pedig a célszerűséggel ellenkezőnek.

Vége az alapító tőkék jövedelmeinek s a rendes tagsági díjaknak felerészben mindenkorra alapszabályilag a körök részére átengedése esetében az egyesület nem leandene képes rendes költségeit sem viselni s további fennállása lehetlenné válnék.

Mindezeknél fogva az igazgató választmány az indítványt az egyesület egységével, fennállhatóságával, alapszabályai alapelveivel, a célszerűséggel ellenkezőnek s el nem fogadhatónak nyilvánítja.

Zala-Egerszegen, az igazgató választmány 1883-ik évi április hó 21-én tartott ülésében. — Háczy Kálmán m. k. elnök, Szigethy Antal m. k. titkár.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Közigazgatási gyakoronokok kinevezése. A f. évi február hó 19-én tartott törvényhatósági bizottsági közgyűlés 3034. sz. a. hozott s a nméltóságú belügyminiszterium f. évi 13500. sz. a. kelt rendeletével helyben hagyott határozatával főispán ur öméltsága f. évi április hó 27-én kelt intézvényével közigazgatási gyakoronokká kinevezte: a központi közigazgatási hivatalhoz Mayer István zala-egerszegi, a megyei árvászekhez Braunstein József zala-egerszegi és Mályts József letenyei, a tapoleczi szolgabírói hivatalhoz Szalay Bálint tapoleczi, a sümeghez Takách Imre sümegi, a nagy-kanizsaihoz ifj. Kovács Rezső nkanizsai, a paesaihoz Hermán Vince pécsi, a zala-egerszegihez Csesznák Odón perlaki s az alsó-lendvaihoz Travnyik Béla tatái lakosokat.

A zala-egerszegi III. és IV. osztályu kereset- és tőkekamat adókvivető bizottságnak a zala-egerszegi szolgabírosághoz tartozó körjegyzőségek községre vonatkozó tárgyalási sorrendje: 18-án Zala-Koppány körjegyzőséghez tartozó községek, 19-én Zala-Lövő, Sz. Péterföld és Rádközség, 21-én Zala-Lövő körjegyzőség többi községeinek, 22-én a sőtjóri körjegyzőség, 23-án a ságodi körjegyzőség, 25-én a szt-iváni körjegyzőség, 26-án a tárnoki körjegyzőség, 28-án a kustánszegi körjegyzőség, 29-én a boezöldi körjegyzőség, 30-án a nagy-lengyeli körjegyzőség, 31-én a nemes-apáti körjegyzőség, június 1-én a novai körjegyzőség községeinek, 2-án a f-bagodi körjegyzőséghez tartozó F.-Bagod, Börönd, Bóde, Vittevényd, Sz.-Pál és Ozmánbük községek, 4-én a f-bagodi körjegyzőséghez tartozó A.-Bagod, Bonczódföld, Hagyáros, Kávás, Z.-Sz.György és Egyházabük, 5-én a kapornaki körjegyzőség, 6-án az andráshidai körjegyzőséghez tartozó Andráshida, Apátfia, Ebergény, Sz.-Mihályfa, Sz.-Erzsébethegy és Vörhota községek, 7-én az andráshidai körjegyzőségből Boldogfa, Hottó, Teskánd, ezenkívül Zala-Szt-Mihály és Bebes községek, 8-án Ola község, 9-én a zalabéri körjegyzőség, 11-én a bucsu-szent-lászlói körjegyzőséghez tartozó Bucsuszent-László, Sándorháza, Pölöske község és Sz-Tamás puszta, 12-én a bucsuszent-lászlói körjegyzőséghez tartozó Bucsuszent-László, Szent-András, ezen kívül a szepetki körjegyzőségéből Gyűrűs, Hervattfa és Kemend, Ollár községek, 13-án a szepetki körjegyzőséghez tartozó Szepetk, Zala-István és Pókafa községek III. és IV. osztályu kereseti és tőkekamat adó tetelei lesznek tárgyalva.

Alapítvány. Papp János ur, a nagykanizsai főgymnasium derék igazgatója, a főgymn. „Gyakorló iskolájának” részére pályamunkák jutalmazására végett alapítványt tett, miről Hám József főgymn. tanár urat, a „Gyakorló iskola” ez időszaki vezetőjét a következő sorokban értesíté: Midőn ntisztelendőségged segédkezése mellett „Tamás családja” című költői elbeszélésem kiadását elhatároztam, azon cél lebegett előttem, hogy a főgymn. „Gyakorló iskolájának”, mint az ifjuság önművelésére alakított társulatnak működő tagjai buzdtására állandó alapja legyen. Az említett költemény kiadásának eddigi tiszta jövedelme 110 forint, mely összeget a még el nem kelt példányok (150) árából, valamint időközönként sajátomból 200 frtra szándékozom kiegészíteni, s örök-alapítványképen a nagykanizsai főgymn. „Gyakorló iskolájának” részére pályadíjjal letenni. A kiegészítésre váró alapítvány a főgymn. igazgatója kezelése alatt fog állani és évenkénti kamata a „Gyakorló iskola” vezetője által kifizetett pályamunka jutalmazására lesz mindenkor fordítandó. Midőn erről ntisztelendőségged jelen iratommal értesítem, maradok Nagy-Kanizsán, 1883. május hó 1-én öszinte tisztelettel Papp János igazgató. — A nemes Hivatásának oly buzgón élő derék igazgató ezen tettét méltó elismerés illeti.

Kinevezés. Dr. Hány István zala-egerszegi járási orvos ur az 1876-ik évi közegészségügyi törvény alapján a zala-egerszegi városi kórház főorvosává a megyei alispán ur által kinevezetett.

Meghívás. A „zalamegyei általános tanító testület” sümegi járásköre” tavaszi közgyűlését f. é. május 30-án d. e. 9 órakor Káptalanfán az elemi népiskolában tartandja. Tárgysorozat: 1. Elnöki jelentés. 2. Vellner Alajos helybeli tagtárs gyakorlati tanítása tanoncokkal. 3. Tanoncok távozása után hozzászólás és mult gyűlés. 4. Könyv felolvasás, hitelesítés. 5. A „m. kir. közoktatási miniszter által feleletre országsszerte felvetett ismeretek kérdések nehányának ismételt megoldása.” b) „az Eötvös alap új szabálytervezetének” — c) „a járásköri segélyegyletnek” — d) Rill ajánlotta „tanító-egyleti közlönynek” — e) „az országos tan. képviselői gyűlésen tárgyalandó kérdéseknek” — f) „az országos tan. árvaház” eszméjének kifizetett rövid velős ismertetése Löb Ignác által. 5. A „történelem s alkotmány tanításának módszere” Galambos Lajos által. 6. A „káptalanfai népiskolának történetét felolvassa Vellner Alajos. 7. „Miben lehet és kell is, hogy legyen a kisdidnevelés segítségére a népiskolának?” előadja Könyye József. 8. Belügyek és esetleges indítványok. Sümegh, 1883. április 29-én. Hazafias tisztelettel Könyye József jkőri elnök.

Eljegyzés. Hoffmann Miksa, a keszthelyi takarékpénztár könyvvezetője s tüzoltó-egyleti alparancsnok e napokban tartotta eljegyzését Zala-Szt.-Gróthon Steiner Janka kisasszonnyal.

Az országos vörös-kereszt egylet nagy-kanizsai fiókja választmányának tisztújító gyűlése a következő eredménnyel folyt le: Ullmann István elnök, Eben-spanger Lipót 2. elnök, ifj. Feszelhofer József 1. elnök, Blau Nándorné 2. elnök, Hoffmann Mór és dr. Tuboly Gyula jegyzők, Blau Lajos pénztárnok, dr. Tomcsányi Imre orvos.

Jótekonyság. Festrích Jenő gróf ur öméltsága, a csáktornyai urodalom tulajdonosa, Vranicsits Károly járási szolgabíró urhoz 400 forint küldött a napokban, hogy az egész összeget a csáktornyai szegények közt ossza ki.

Véletlen baleset. Nagy-Kanizsán mult hó 28-án a katonai gyakorlat alkalmával egyik katonai fegyverbe véletlenül éles töltés került, melyet belőle kilöve, egyik bajtársát oly súlyosan megsebesítette, hogy életben maradásához nincs remény.

Gyűjtés Arany János emléksobrára. A magy. földhitel-intézet által a keszthelyi magy. kir. gazdasági tanintézet igazgatóságához küldött s Arany János koszorús költonknek szobor emelését célzó gyűjtő iven az intézet tanári kara s a hallgató ifjuság körében eszközölt gyűjtés 52 frt 60 krt eredményezett.

Alapszabálmegerősítés. Zalamegye törvényhatósági területén alakult *dobru végleges ipartársulat* alapszabályai a földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszterium által f. évi 17931. sz. a. törvényes bemutatási záradékkal elláttattak.

Kutba esett Kámán Anna tíz éves leány mult hó 27-én Bakon a koresna udvarán lévő kutból vizet akart meríteni, azonban a nehéz veder a gyenge gyermeket magával ragadta s a kutba esett. Mire észrevették, már meghalt.

Névmagyarosítás. Hamburger Sándor letenyei illetőségű ugyanottani lakos, valamint Ernő, Ottó és Béla nevű kiskorú fiai vezetéknevének „Hajós”-ra és Deutsch Lipót zala-lövői illetőségű jelenleg bécsi lakos vezetéknevének „Dömény”-re kért átváltoztatását a m. kir. belügyminiszterium f. évi 24108., illetve 22105. sz. a. kelt rendeletével megengedte.

A magyar állampolgári kötelekbel elbocsátás. Bauer Salamon 49 éves kiskomáromi születésű bór-disz-áru-gyáros a magyar állampolgári kötelekbel Béesbe, Springer Ignác 31 éves nagy-kanizsai illetőségű kereskedő a magyar állampolgári kötelekbel Svájcba saját kérelmükre a m. kir. belügyminiszteriumnak f. é. 24595., illetve 8611. sz. a. kelt intézvényével elbocsátattak.

Uj megyei postahivatal. Folyó hó 8-án zalamegyei Rígács községben kir. postahivatal lép életbe, mely levél és öt kilogramm súlyt meg nem haladó kocsipostai küldemények felvételével, továbbításával és kézbesítésével fog foglalkozni és a jánoszázi kir. postahivattal napokint közlekedő gyalogkúldőnjáratok által lesz összekötve. Ezen postahivatal kézbesítő kerületét Rígács, Ukk, Megyer, Medgyes, Sáros és Hosztót község fogja képezni.

Vetések állása megyénkben. A földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszterium állandó gazdasági tudósítóiól április hó 24-től 30-ig beérkezett jelentések szerint az alsó-lendvai járásban az őszi buzavetések jók, rozs silány, tavasziak nagyobb részét jól kikelték; a novai járásban a korai őszi rozsvetések ritkák, a későiek silányak, a korai buzák jól állnak, a korán vetett tavasziak szépen kelnek; a zala-egerszegi és paesai járásokban a buzavetések jól kiteleltek, rozsok ritkák; a csáktornyai járásban a rozs jól áll, a buzák megrikultak; a tapoleczi járásban az őszi vetések — a megrikult rozs kivételével — kielégítően állanak, a tavasziak szépen kelnek; a keszthelyi járásban az őszi vetések a hideg időjárás miatt fejlődésükben elmaradtak.

Szerencsétlenség. Oszterreicher Dávid szentgyörgyvölgyi lakosnak 21 éves Miksa nevű fia f. évi április hó 4-én a ház előtti tókába esett és azonnal megis fuladt.

Elgázolás. Dani János halápi lakos urasági kocsi f. évi április hó 22-én délután Vonyarcz-Vashegy községben az államuton Szekeres Ferenc ottani lakost agyon tipratta. A helyszínen teljesített orvos rendőri vizsgálatból az derült ki, hogy Dani János kocsiist lovat elragadták, és segítségért kiáltóván, az államuton menő Szekeres Ferenc azon szándékból, hogy a lovakat megállítsa, a fékszárt elkapta, de azon pillanatban a lovak közé, majd a szénával megrakott terhes lószeker alá kerülvén, nyak-csaposontja s állsontjai eltörték s az agy is zuzódást szenvedvén, rögtön meghalt.

Agyonlőtte testvérét. Folyó évi április hó 21-én este 8 $\frac{1}{4}$ órakor Szurpek József 18 éves ifju bajcsai lakos, Szurpek Mária 19 éves hajadon leánytestvérel tréfálózva, azt mondta neki: megállj, megöllek, erre a falon függő egyesívű löfegyvert levette, a leány a fegyveresövét hirtelen átfogta, azonban az elsült és a leány szíven találva, holtan összerogyott. A testvérek békés egyetértésben éltek és így az agyonlövés véletlenség által történt.

Megeyi rövid hírek. A szomorú véget ért Majláth György országbíróért Nagy-Kanizsán mult hó 26-án tartottak gyász isteni tiszteletet a szent-ferenc rendiek templomában. — A nagy-kanizsai tanítói járáskör tavaszi közgyűlést f. hó 31-én tartja Palliban. — Tüz ütött ki mult hó 26-án este 1 $\frac{1}{2}$ órakor Csáktornyaiban s egy szalmafedelű ház lett a lángok martaléka; a tüzoltók gyors megjelenése és kitartó munkássága akadályozta meg a vélsz tova terjedését.

Zala-Egerszegen április hóban elhaltak: 1-én. Számek Mária 20 éves magánzó tudóvszben, 2-án Grünbaum Amália 7 napos, kereskedő gyermeke idétlen születésűen, 6-án Baraga Mária 2 hetes, ács gyermeke köhögésben, 7-én Kiss Sándor 49 éves bognár Gümőkörben, 14-én Nagy Rozália 3 $\frac{1}{2}$ éves, fazekes gyermeke égés következtében, 19-én Némethy Örszöbet 47 éves eszmadia neje gümőkörben, Pintér Anna 78 éves volt postamester neje tudó vizenyőben és Kupai Antal 36 éves zenész gümőkörben, 23-án Kálmán Anna 69 éves özvegy gombkötőné tudóvszben, 24-én Marton Jenő 11 hetes, kereskedő gyermeke nehézkörben és Orsos Anna 72 éves vándor cigányné tudóvszban, 27 Arvai Anna 11 hetes, zenész gyermeke sorvadásban, és Goda Mihály 78 éves kéregető gümőkörben, 29-én Tavasz Juli 39 éves ácsné tudó gyuladásban és Antal István 4 hónapos, napszámos gyermeke köhögésben. Zala-Egerszeg 1883. április 30-án Rigó Ferenc körorvos.

Nyilttér.

Özv. Geiringer Zsigmondné szül. **Rechnitzer Emilia** a maga úgy gyermekei: **Ödön** és **Katalin** férjzett **Kaufmann Henrik**né továbbá vője **Kaufmann Henrik** és rokonai nevében szomorodott szível jelenti szerett férjének, illetőleg édesatyjának úgy ipának

Geiringer Zsigmondnak

folyó 1883. évi május hó 4-én délelőtt 10 órakor 54 éves korában szívbajban történt gyászos elhunytát.

A boldogult hült tetemei május hó 6-án d. u. 2 1/2 órakor fognak a zalaegerszegi izr. sírkertben örök nyugalomra tételni.

Zala-Egerszeg, 1883. május 4-én.

Áldás és béke hamvaira!

Felelős szerkesztő s kiadó-tulajdonos:
UDVARDY IGNÁC.

Hirdetések.

449.
a. 883.

Árverési hirdetmény.

A zalaegerszegi járás szolgabírósága által közhírré tételik, hogy Zalamegye árvaszékének 3271/883. szám alatt kelt végzésével eladati rendelt sójtöri illetőségű **Kerkapoly Irén** kiskoru tulajdonát képező sójtöri 406. számú htjvben 1594. és 1595. h. r. szám alatt felvett 460 ftrra becsült szőlő, szántó és rétbirtok

f. 1883. évi május hó 14. napján d. u. 3 órakor a helyszínén a sójtöri hegyen megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek csak is 460 ftr becsáron felül adatik el, — melyre a venni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy a becsár 10%-át vagyis 46 ftrt bánatpénzül vőlők hozzák.

Az árverési feltételek a zalaegerszegi szolgabírói hivatalban megtekinthetők.

Zala-Egerszeg, 1883. április 25-én.

Tomasich Sándor

55. 1—1.

s. szíró.

Kitüntettetett Bécs, Triest 1882, Kecske-mét, Fehérvár, Wels.

Egger-féle díjjutalmazott különlegességek.

Az Egger-féle mellepszitilla, általánosan ismert és kitüntettetett szer **köhöges, rekedtség és elnyálkásodás** ellen elanyira, hogy számos bel- és külföldi szak-tudós e nemből a legjobbnak ismerte el. A 25 és 50 krajcáros eredeti dobozok Magyarország minden nagyobb gyógyszeráránál kaphatók.

Gyomorhaj ellen Egger-féle Sodapaszitilla mindenféle **gyomorhajok, emésztésihiány, gyomorhev, beltunyaság, görvél, halvány-ság, ismétlődő fofajás** ellen. Ezen paszitilla, melyek egy ezen célra készült és szabadalmazott gépen készülnek, könnyen olvadnak, kellemes ízűek és elősegítik a könnyű lelek-zést. — Egy eredeti doboz utastással 30 kr.

Egger zuzmolnövény cukorkái (lichen is carraghen) a legfinomabb anyagból készült, hatásuk nedvesítő köhögési csillapító szer. Igen kellemes gyümölcs-ízűek, különösen óvják a lé zési szerveket a száradástól. Szónokok, bírók, színészek, tanítók, különösen mindazok, kik hivatásukra fogva sokat beszélnek, el ne mulasztják ezen kitűnő cukorkát használni. Jóságuk dacára könnyen beszerezhetők: egy doboz 15 kr.

Egger val. mandula formájú maláta bonbon Csomagolva, valódi amerikai hártypapírzsákokban. Biztos óvszer köhögés, rekedtség és gége kiszáritás ellen. Igen tiszta malátakivonatokból és cukorból vannak készítve és nem képeznek semmiféle gyomorsavat. Egy eredeti zacskó 10 kr.

Ezen különlegességek eredeti áron kaphatók: Zala-Egerszeg: **Hollósy József; Nagy-Kanisán** Belus József és Prager Bela, **Szombathelyen** Rudolf Alajos és Simon Gyula gyógyszerészeknél. — 30. *—6.

Szepteken, a község legszebb és legalkalmasabb helyén, közel a nagyvendéglőhöz,

egy bolt,

a mellette levő szobával, valamint a szükséges raktárhelyiséggel jutányos feltételek mellett minden órán kiadó; a bolt-helyiséghez tartozik még az udvarban levő házban két szobából álló külön lakás. — Bővebb értesítést ad a háztulajdonos **Császár Mihály** szepteki lakos.

56. 1—1.

A legkitűnőbb savanyúvíz az országban, az orvosok által a legmelegebben ajánlva.

Hatásos alkatrészeinek szerencsés összetételénél fogva felülmúl minden hasonmú ismert vizet s mint borhoz igen alkalmas savanyúvíz helyben már is igen kedvelté lett.

A múlt őszszel, mindjárt a forrás megnyitá után, **Triestben** kitüntetést nyert s **Budapestben**, **Bécsben** vegyileg elemzettet.

Megrendelések egyenesen **PETÁNCZRA** (posta Mura-Szombat) a forrás igazgató-ságához intézendők.

Eladók és raktározók kerestetnek.

Hamisítások ellen a dugaszra e név „Széchenyi“ van beégetve.

Eladó: Vasmegyében. Radein mellett. Széchenyi forrás.

Mindig friss töltés.

Távirati cím: **VOGLER, Regede.**

Breisach Sámuel

könyv- és papír-kereskedésben

ZALA-EGERSZEGEN

mindenkor kaphatók, a hazai és külföldi irodalom

Jelesebb művei;

nagy választék:

díszművek és imakönyvekből, iskolakönyvek legújabb zeneművek, stb.

Mindennemű **irodai- és levélpapírok, irodaszerek és kész üzleti könyvek,**

azonkívül mindenféle **ügyvédi, jegyzői és egyházi nyomtatványok** nálam mindig készletben vannak, és mindennemű nyomdai és könyv-matru munkák legjutányosabb áron előgadtatnak. 2. *—10.

Szikenyben (natrium) és lavanyban (lithium) legdúsabb tartalmú európai savanyúvíz

a radeini savanyúvíz;

gazdag lavany tartalmánál fogva különösen ajánlatik közhírvény-, epe-, vese- és húgykőbetegségekben;

szikeny tartalmánál fogva pedig gyomor-, bélhurut-, sárgaság-, gyomorpufladás-, aranyérbántalmaknál és idegbajokban.

Azonkívül kellemes ízűek és nagy mennyiségű **szensavtartalmánál** fogva (51:66)

a legjobb hűsítő ital.

Friss töltésekben mindig kapható

Fenyvesi Miksánál

Zala-Egerszeg.

54. *—2.

77. jv. 1883.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kir. bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zalaegerszegi kir. járásbíróság 2450. számú végzése által **Grünbaum Miksa** és **Ragendorfer J.** zalaegerszegi lakos végrehajthatók javára **Donászy Ferenc** időközben elhalt alperes zalaegerszegi lakos ellen 50 ftr, 32 ftr, 100 ftr tőke és ennek járulékaí erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 323 ftr 40 krra becsült butorok- és ruhaneműkből álló ingóságoknak nyilvános árverés útján leendő eladása elrendelhetvén, ennek a helyszínén vagyis Zala-Egerszegben leendő eszközlésére

1883. évi május hó 11-ik napjának d. u. 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107 §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladati fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zala-Egerszegben 1883-ik évi május hó 2-ik napján.

Nemes Sándor

57. 1—1.

kir. bírósági végrehajtó.

Szabó-üzlet megnyitás.

Alulírott bátorkodom a nagyérdemű közönségnek tudomására hozni, hogy **Horváth Miklós ur** házában egy új **szabó-üzletet** nyitottam.

Valamint eddig főtörökvésem oda irányult, hogy rendelőim megelégedését a pontos és kifogástalan munka, úgy a díszes kiállítás, valamint az ileső árak által kiérdemljem; úgy a jövőben is minden igyekezetem oda irányul, hogy a legújabb divat szerint gyorsan készített, esmial és jutányosan kiállított munkáimmal megrendelőimnek csekélységemben helyezett becses bizalmát továbbra is sikerüljön megtartanom. Kiváló tisztelettel

53. 2—2.

Orsits Ferencz
szabómester Zala-Egerszegben.

POPP J. G.

bécsi gyakorló fogorvos

ANATHERIN SZÁJVIZÉNEK

különös hatása,

elemezve **JANEL GYULA** gyakorló orvos tudor által.

Rendeltetik a bécsi es. k. orvosi egyetemen **OPOLTZER** orvos tudor, egyetemi főigazgató és csász. kir. udvari tanácsos, valamint **Klotzinsky** Brantz, Heller, stb. orvos tudor által

Ezen szájvíz általában a fogak tisztántartására szolgál és felolvasztja vegyészeti tulajdonságainál fogva a nyálkát a fogakon és azok között.

Különösen ajánlható annak használata ebéd után mint-hogy a fogak közt hátramaradt húsreszecskek elrohadásuk folytán a fogak anyagreszeit veszélyeztetik, és kellemetlen szájbűzt okoznak.

Még azon esetekben is, hol már fogkőképzés létezik, igen nagy előnyrel használható, mert annak megkeményedését akadályozza. Ha a fognak csak legesekélyebb része le van törve, úgy az egész fog rothadásba megy át és a többi egészséges fogakat is elrontja.

A fogaknak természetes szép színöket visszadja, miután minden idegen részeket vegyszéleg felemészti és eltávolít.

Igen hasznosnak bizonyul mesterséges fogak tisztán tartásánál. Megőrzi azok eredeti színét és fényét, meggátolja a fogkőképzést és eltávolít minden kellemetlen bűzt.

Megszünteti nem csak a fájdalmakat, melyek üres és romlott fogaktól erednek, hanem a baj elharapódzását is gátolja.

Jónak bizonyult továbbá az Anatherint szájvíz a fogíny rothadásánál; mint biztos enyhítőszer fájdalomknál, melyek üres fogaktól és készvénybajokból erednek.

Ezen szájvíz minden fogfájalmat könnyen, biztosan és minden a óhaj előidézése nélkül legrövidebb idő alatt enyhít.

Különösen nagyra becsülendő az Anatherin-szájvíz a lehelet tisztántartásánál, valamint a már létező bűzös lehelet eltávolításánál, mihez a gyakori szájmosás elégséges.

Nem ajánlható eléggé elgyengült fogínynek. Ha az Anatherin-szájvíz csak négy hétig használtatik a rendelés szerint, a beteg fogíny sápadtsága elmúlik és az ismét rózsaszínűvé válik.

Ép oly hasznosnak bizonyult ezen szájvíz ingadozó fogaknál, mely bajban görvélyesek szoktak szenvedni, valamint akkor, ha előhaladt kor folytán a fogíny fogyni kezd.

Bizos szer továbbá az Anatherin szájvíz könnyen vérző fogínynek. Ennek oka a foggyökerek gyengesége. Ily esetben kemény fogkefe szükséges, mert ez a fogínyt eleveníti, mi által az új tevékenységre képessé tételik. **1 nagy paczek 1 ftr 40 kr., 1 közép 1 ftr., és 1 kicsi 50 kr.**

NÖVENYI FOGPORA rövid használat után a fogakat átkító fehérré teszi anélkül, hogy azok ártalmára volna. Ara dobozonként 63 kr.

ANATHERIN FOGPASZTÁJA üveg szelencékben 1 ftr 22 krval, jónak bizonyult fogtisztító szer.

ILLATOS FOGPASTÁJA a szájúreg és fogak ápolása és fentartására a legkitűnőbb szer, darabja 35 kr.

FOG OLOMA igen gyakorlati s a legbiztosabb szer a lyukas fogaknak önölmozására. Ara dobozonként 2 ftr 10 kr.

Popp orvosi növényzappana, kiváló toilette-szer, sümör bőrkiütés, majfoltok és szeplő ellen s a tiszta bőr fenntartásának előmozdítására s a bőratkák, pattanások, tisztátalan bőr és fakadásai ellen. Ara 30 kr.

A t. c. közönség felkértek világosan Popp esász. kir. udvari fogorvos-féle készítményeket kérni, s csak az olyakat fogadni el, melyek saját véltjegyemmel vannak ellátva.

RAKTÁRAK LÉTEZNEK: Zala-Egerszegben: **Hollósy J. Keszthelyen: Braun Pál, Sámeghen: Stámboerszky L., Tapolezán: Glazer S., Nagy-Kanisán: Prager B., Belus J., Szombathelyen: Simon A., Rudolf A., Alsó-Lendván: Kiss B., Körmenyden: Sonnenveud M. gyógyszerészeknél.**

14. 5—2.